

**Bài Giảng trong Thánh Lễ Tấn Phong của
Đức Giám Mục Michael Cường Phạm và Đức Giám Mục Felipe Pulido**

Nhà thờ St. Thérèse of Carmel, ngày 28 tháng 9, năm 2023

Lời Chúa chúng ta nghe hôm nay nhắc lại cho chúng ta nhớ về ba lời kêu mời thiêng liêng quan trọng trong lịch sử cứu độ: Thứ nhất là lời mời gọi của Đức Chúa Cha đối với tổ phụ Áp-ra-ham để tổ phụ rời bỏ quê hương và bắt đầu hành trình đức tin; Thứ hai là cuộc gọi của Chúa Kitô đối với các môn đệ để họ bỏ lại lưới cá để theo Ngài; và Thứ ba là lời mời của Chúa Thánh Thần đến các Tông đồ để họ bỏ lại nỗi sợ hãi và tiến về phía trước với đức tin và lòng tự tin để rao giảng Tin Mừng.

Khi chúng ta xem xét kỹ, ba lần Thiên Chúa mời gọi này sẽ dẫn chúng ta đến thời khắc đầy ân sủng của ngày hôm nay khi chúng ta cùng dâng lễ tại Giáo Phận San Diego này, và cùng làm chứng nhân cho lời Thiên Chúa mời gọi các vị tân giám mục cho Giáo Hội.

Hai vị linh mục của chúng ta, Felipe và Michael, đã nghe tiếng Chúa gọi như lời kêu gọi tổ phụ Áp-ra-ham khi còn ở độ tuổi thiếu niên, dẫn đưa các ngài rời bỏ quê hương của mình và đến Hoa Kỳ.

Đối với anh, linh mục Michael, “lời kêu gọi Áp-ra-ham” trong cuộc đời anh đã đến khi anh chứng kiến một cuộc tàn phá về mặt kinh tế, sự áp bức chính trị và mất đi quyền tự do tôn giáo từ một chế độ khác sau khi cuộc chiến tranh ở Việt Nam

kết thúc. Gia đình anh đã tìm kiếm sự tự do, cơ hội mới và một cuộc sống ổn định, nhưng con đường duy nhất đến sự tự do đó lại là một cuộc hành trình đầy nguy hiểm mà gia đình anh phải trải qua từng bước thăng trầm mới đến được đất nước Hoa Kỳ. Anh cùng với các anh chị em, đã trải qua một cuộc hành trình đáng sợ, đối mặt với những thực tế kinh hoàng, cướp bóc và những tai nạn đắm tàu. May mắn thay, anh đã đến và gặp được những người từ cộng đồng đức tin tại tiểu bang Minnesota, họ đã chào đón anh như người thân ruột thịt của họ và bao bọc anh với ân sủng đầy tràn của Thiên Chúa. Khi gia đình anh được đoàn tụ lại nơi đất khách quê người này, mọi người trong gia đình anh đều hiểu rằng Chúa đã mời gọi và dẫn dắt anh và thân nhân bước đi trên cuộc hành trình này, cuối cùng đưa anh đến với tiểu bang California.

Còn với anh, linh mục Felipe, “tiếng gọi Áp-ra-ham” đã đến với anh trong quyết định của gia đình khi đến Hoa Kỳ, tìm kiếm cơ hội phát triển kinh tế ở tiểu bang Washington, nơi mà cha anh đã làm việc nhiều năm trước đó. Giống như tổ phụ Áp-ra-ham, anh cũng đã trải qua đau buồn khi phải rời bỏ cuộc sống và văn hóa ở quê hương Michoacán. Nhưng cũng như Áp-ra-ham, anh đã hiểu rằng Chúa sẽ ở bên cạnh, đồng hành và sẻ chia với anh trong suốt cuộc hành trình. Và giống như tổ phụ Áp-ra-ham, anh đã hiểu rằng mảnh đất quê hương mới này được chúc phúc và chứa nhiều điều tươi đẹp không đếm xuể.

Cả hai anh Felipe và Michael, trong chúng ta, các anh là những người con cháu thực sự của tổ phụ Áp-ra-ham. Các anh đã thấy ơn Chúa trong những cuộc hành

trình đã định hình nên cuộc đời của các anh. Các anh là những người di cư vào đất nước này, sống trong lòng một Giáo hội địa phương nêu cao đức tin và sự nâng đỡ yêu thương, lòng khoan dung bao bọc của tất cả các cộng đồng nhập cư chúng ta. Các anh hiểu rằng sự sống mãnh liệt nơi những người Công Giáo tại tiểu bang California không thể tách rời khỏi những truyền thống văn hoá cao đẹp tạo nhịp đập cho con tim và làm chuyển động tâm hồn chúng ta. Bức tranh cuộc đời của các anh được vẽ lên, nơi mà các anh được nuôi dưỡng và giáo dục cách sâu sắc trong suốt cả cuộc đời, là một bản mẫu sống động cho công cuộc truyền giáo thế giới, là trọng tâm sứ mạng của Giáo Hội.

Trong sứ vụ lãnh đạo mới của các anh trong Giáo Hội, các anh được kêu gọi làm chứng nhân cho những sự thật mà cuộc đời các anh đã trải qua. Với trách nhiệm là những vị chủ chăn trong Giáo Hội, các anh phải giúp các Kitô Hữu chúng ta hiểu rằng, trong cuộc lữ hành trần thế này, chính Thiên Chúa là Đấng đã yêu thương tạo dựng nên con người chúng ta, chính Ngài đã, đang và sẽ dẫn dắt chúng ta; Thiên Chúa luôn ở cùng chúng ta ban cho chúng ta nhiều ơn ích. Chúng ta nhận thức được điều đó và chúc tụng Ngài luôn mãi.

Lời Mời Gọi Các Môn Đệ

Bài Phúc Âm hôm nay trích từ Tin Mừng của thánh Mát-thêu truyền đạt lại một thời khắc rất quan trọng trong cuộc đời của bất kỳ linh mục nào: Đó là Lời Chúa

Giêsu kêu gọi các môn đệ. Điều thiết yếu chúng ta cần nhận biết rằng “Lời Mời Gọi Các Môn Đệ” mang ý nghĩa là Chúa Giêsu mời chúng ta cùng đồng hành với Ngài, tìm hiểu biết Ngài rõ hơn qua việc bước đi cùng với Ngài, lắng nghe Lời Ngài, cùng chia sẻ những khó khăn với Ngài, tin thác nơi Ngài và trở nên thánh thiện thông qua Ngài. Đồng thời, đây cũng là lời mời gọi chúng ta cùng đồng hành với những người anh chị em khác trong Giáo Hội và trên toàn thế giới, giống như Chúa Giêsu đang luôn đồng hành cùng chúng ta.

Anh Felipe, dấu chỉ ơn gọi làm linh mục đầu tiên mà Chúa Giêsu Kitô dành cho anh đã đến từ sớm trong đời anh, khi anh còn sinh sống ở tại Mê-hi-cô. Nhưng lời mời gọi liên li mà Chúa dành cho anh ngày một mạnh mẽ hơn nhiều năm sau đó, khi linh mục chánh xứ của anh ở Yakima đã nhờ anh chăm sóc Cha Jerry Corrigan, cũng là một linh mục ở Yakima trong những ngày cuối đời của ngài. Khi anh cùng đi với Cha Corrigan trong thời kỳ ốm đau của ngài, đồng hành cùng ngài trong khoảnh khắc tăm tối nhất của cuộc đời, và khi nhìn thấy tấm gương chúng tá và đời sống mục vụ của ngài, đó là lúc ngài mời gọi anh trở thành một vị linh mục; anh đã cảm nghiệm được Chúa Giêsu bước đến bên anh trên bãi biển, kêu gọi anh sống cuộc đời phục vụ và hy sinh. Thật vậy, ơn gọi linh mục mà Chúa Giêsu mời gọi nơi anh đã nảy sinh từ sự cảm thông đồng hành, lòng trắc ẩn, sự kiên trì và lòng bao dung của anh.

Anh Michael, Chúa Giêsu đã gọi anh suốt nhiều năm, nhưng chỉ sau khi anh tốt nghiệp đại học, trở thành kỹ sư hàng không và bắt đầu làm việc, ơn gọi của Chúa nơi anh mới thực sự tỏ tường. Đối với anh cũng như đối với Felipe, ơn gọi của các anh ngày một rõ ràng hơn qua sự đồng hành. Mặc dù anh đã có một công việc ổn định và đang theo học chương trình thạc sĩ ngành kỹ sư hàng không, anh đã không quên dành thời gian cuối tuần để làm giáo lý viên tại cộng đồng người Việt tại Giáo xứ Chúa Chiên Lành, cùng đồng hành với các bạn trẻ trong hành trình đức tin và giải đáp thắc mắc cho họ. Chính trong những lúc này, anh đã nhận ra mình có khả năng truyền đạt Lời Chúa, khơi dậy lòng yêu mến, và dẫn dắt anh chị em đến với Chúa Giêsu Thánh Thể. Và chính trong những khoảnh khắc này, anh đã nghe thấy tiếng Chúa Giêsu đến gặp anh trên bãi biển và mời gọi anh bước vào đời sống linh mục tràn đầy ân sủng.

Hai anh Michael và Felipe, sự đồng hành yêu thương là nguồn gốc của ơn gọi linh mục nơi các anh, chính điều đó cũng là tâm điểm của đời sống mục vụ của các anh. Michael, với lòng nhiệt thành đồng hành, cộng tác, tham gia và mời gọi, anh đã thúc hiện đổi mới các cộng đồng đa sắc tộc và văn hoá trong giáo phận của chúng ta một cách thành công và đầy ấn tượng. Felipe, trong vai trò Giám đốc phụ trách ơn gọi và tổng phụ trách chủng viện cho Giáo phận Yakima, anh đã vận dụng tài năng của mình trong việc cầu nguyện và sự tận tâm, khéo léo tổ chức và cống hiến tầm nhìn sâu rộng để giúp Giám mục Tyson đồng hành cùng các linh mục và cộng đồng

dân Chúa trong Giáo Phận Yakima hướng đến sự hiệp nhất và ân sủng của Chúa Giêsu Kitô. Và với cả hai anh, sự đồng hành cảm thông đã trở thành yếu tố cốt lõi của sứ vụ mục tử mà các anh tâm đắc nhất - Đó là chăm sóc đàn chiên trong các giáo xứ mà Thiên Chúa giao phó.

Giờ đây, khi trở thành các tân giám mục, các anh sẽ nhìn thấy “Lời Gọi các Môn Đệ” qua một lăng kính khác. Là người kế thừa của các thánh Tông Đồ, các anh được mời gọi đặt vào trọng tâm mục vụ của mình ba tác vụ Tông Đồ: Một là truyền rao Lời Chúa một cách toàn vẹn và chân thật; Hai là giúp thánh hóa người Kitô hữu qua đời sống bí tích và kêu gọi mọi người sống thánh thiện; và Ba là bảo vệ cộng đồng đức tin để cộng đồng hoàn thành sứ mạng trong đời sống toàn cầu. Những trách nhiệm mới này không những không làm giảm đi lòng tận hiến cho “tinh thần đồng hành” vốn dĩ là giá trị đặc trưng cho mục vụ linh mục của các anh. Thật vậy, ơn gọi mục vụ giám mục này còn cần sự nỗ lực để cùng bước đi với anh chị em trong những nỗi đau và niềm vui trong cuộc sống thiết thực của họ, để nâng đỡ những người ngã quỵ, những người bị loại trừ khỏi xã hội, những người oán trách và những người nghi ngờ đức tin của họ; để đem đến sự hàn gắn chân thành giữa nơi chia rẽ, nơi mà chỉ có “khí cụ bình an của Chúa” đem đến yêu thương qua việc chấp nhận cả những người mà mình không đồng tình. Để trở nên một Giám mục tốt, người chủ chăn phải thực sự đi cùng với đàn chiên mà Chúa giao phó, như trong lời giáo huấn của Đức Thánh Cha Phanxicô: Có lúc người chủ chăn cần đi phía trước để dẫn

đường; đôi khi đi ở giữa đàn chiên để cảm nghiệm những ước vọng thực tế trong đời sống đàn chiên; cũng có lúc chủ chăn cần đi phía sau để nâng đỡ và cùng bước đi với những con chiên đang cố gắng bắt kịp đàn chiên.

Chỉ có đi theo con đường này, những vị tân giám mục như hai anh, có thể hướng đến ý nghĩa cơ bản của bài Phúc Âm trích từ Tin Mừng của Thánh Mát-thêu hôm nay: Đó là, trước tiên và trên hết, ơn gọi không phải để trở thành linh mục hay giám mục nhưng mà là lời mời gọi trở thành môn đệ của Chúa Kitô, đón nhận tất cả các thành phần dân Chúa một cách bình đẳng, trong khó khăn thử thách cũng như lúc tràn đầy ân sủng. Đó là mục vụ linh mục từ Bí Tích Rửa Tội Khai Tâm, nêu rõ bản chất thật nhất của chúng ta là những người tin vào Chúa Kitô, và liên kết chúng ta với từng người nam, người nữ trong đời sống Hội Thánh mà chúng ta đang phục vụ. Và chính trong việc đồng hành cùng Chúa Kitô và cùng anh chị em, chúng ta sẽ hiểu rõ được lời mời gọi của Chúa Giêsu với chúng ta trong từng thời điểm mang ý nghĩa gì.

Lời Mời Gọi của Chúa Thánh Thần đối với Giáo Hội Toàn Cầu

Bài đọc thứ hai hôm nay từ Sách Công Vụ Tông Đồ miêu tả sự biến đổi hoàn toàn của các môn đệ của Chúa khi họ đón nhận ân sủng dồi dào từ Chúa Thánh Thần. Họ đã tụ họp trong căn phòng trên gác, tràn đầy nỗi sợ hãi. Khi mà họ nghĩ Chúa đã bỏ họ một mình và kẻ thù của Chúa Giêsu đang đợi họ ngoài kia. Chính lúc này đây,

Chúa Kitô đã giao phó trọng trách dường như là vượt qua sự hiểu biết và quá sức với họ. Sự tự tin mà các thánh tông đồ có được khi làm nhân chứng cho Chúa Kitô Phục Sinh trong lúc này đây đã tan biến.

Và sau đó, Thần Khí Chúa đã đến với các tông đồ, biến đổi họ. Nỗi sợ hãi được thay thế bằng sự tin tưởng vào kế hoạch của Thiên Chúa. Tinh thần này đã theo suốt cuộc đời các thánh tông đồ, không rời bỏ họ. Sứ mạng rao giảng Tin Mừng về Chúa Kitô và về Ngài đã bị đóng đinh trên cây Thánh Giá dần trở nên rõ ràng, trở thành nguồn sức mạnh và năng lượng chứ không phải là sự hoài nghi và tuyệt vọng. Họ đã đi ra ngoài rao giảng, chữa lành, đồng hành cùng tha nhân trên mọi nẻo đường trên thế giới mà họ biết. Các thánh tông đồ cầu nguyện và suy niệm cùng nhau trong những phút giây họ được mời gọi để đi một con đường mới, theo một tư tưởng thần học và những quyết định trong đời sống đức tin. Đây là sự khó khăn đối với cộng đồng Kitô hữu sơ khai. Niềm tin của các thánh tông đồ không bao giờ chao đảo vì các thánh luôn tin rằng Chúa Thánh Thần luôn hướng dẫn họ.

Felipe và Michael, những người anh em của tôi trong mục vụ giám mục, các anh được kêu gọi trở thành giám mục trong thời khắc quan trọng này của đời sống Giáo Hội. Cộng đồng Công Giáo khắp nơi trong Giáo hội hoàn vũ được mời gọi đổi mới đời sống. Chúng ta được mời gọi gắn kết mật thiết với nhau, cùng nhau tham gia sâu rộng vào đời sống Giáo Hội, và khôi phục và định hình lại sứ mạng mà Chúa Kitô đã trao phó cho các môn đệ khi Ngài cùng sống với các môn đệ.

Luôn được nuôi dưỡng bởi Lời Chúa và Thánh Thể, chính là nguồn sống và là tột đỉnh của đời sống Kitô hữu, chúng ta tìm kiếm để xây dựng một Giáo Hội nhận thức và cầu nguyện, tận tụy với kho tàng đức tin Công giáo, cộng tác và bao dung, khiêm nhường và trung thực, truyền giáo đến các nền văn hóa khác nhau của thế giới, đồng thời hướng đến những người bị bỏ rơi, đặc biệt là những người trẻ đang trôi dạt ra khỏi đời sống của Giáo Hội.

Khi chúng ta tiếp tục quá trình đổi mới này vốn dĩ đã bắt đầu trên khắp thế giới và tập trung vào các cuộc họp Thượng Hội Đồng tại Rôma vào tháng tới, có những mối lo ngại đã nảy sinh về tầm nhìn sáng suốt và khả năng của Giáo Hội để thực hiện sứ mạng mới này. Những sự lo lắng này chẳng qua lặp lại những âu lo của các môn đệ trong lúc họ đang chờ đợi trên căn phòng trên gác, chưa biết được họ sẽ đi đâu và Chúa gọi họ làm gì. Nhưng Thần Khí đã đến trên họ và đổi mới tâm hồn họ, và các thánh tín thác rằng Chúa luôn vẫn đang dìu dắt họ.

Giám mục Phạm và Giám mục Pulido, các anh phải trở thành những tiên tri của Hội Đồng Giáo Hội đang trong buổi bình minh của sự đổi mới mà chúng ta được mời gọi đi theo. Như con cháu của tổ phụ Áp-ra-ham, các anh phải tuyên xưng rằng tất cả chúng ta đang trên cuộc lữ hành trần thế, và chúng ta không bao giờ được trở nên quá gắn kết với những lạc thú nơi trần gian đến nỗi chúng ta không nhận ra tiếng gọi của Thiên Chúa kêu gọi sự thay đổi. Như con cháu của các môn đệ, các ngài đã nghe lời kêu gọi đồng hành cùng Chúa Giêsu khi Ngài đứng trên bờ biển, các anh

phải đặt “kerygma” (tiếng Hy Lạp) việc truyền rao Tin Mừng Cứu Độ qua Chúa Giêsu Kitô là tâm điểm của việc truyền giáo và giảng dạy của Giáo Hội và đem lại sự phổ quát (quan phòng) của Chúa Kitô đến với toàn thể dân Chúa: trong những khoảnh khắc của ân sủng và lòng dũng cảm, trong những khoảnh khắc của tội lỗi và thất bại, và trong những khoảnh khắc tìm kiếm tận cùng sự hiện diện của Chúa.

Và sau hết, những người anh em giám mục của tôi, như con cháu của các Thánh Tông Đồ đã chờ đợi trong nỗi sợ hãi nơi căn phòng trên gác, các anh phải tuyên xưng cùng một niềm tin nơi Chúa Thánh Thần trong Đời Sống của Giáo Hội; chính điều này đã cổ vũ cho Thánh Phêrô và các Thánh Tông Đồ trong ngày Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống và là nguồn cảm hứng cho Giáo Hội trong mọi thời đại.